

ДІЛЛОН ПЕРЕКОНУЄ В НЕОБХІДНОСТІ ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ

Гат Спрінгс, Вірджинія. — Секретар скаргу Даглес Діллон, промовляючи на зборах Ради Бізнесменів 20-го жовтня, зумів переконати більшість в тому, що зменшення прибуткових податків є необхідним, якщо економіка цієї країни не має дійти до заримки в найближчому році. Діллон казав, що ЗДА стоять перед альтернативою: або зменшити податки, або дочекатися збільшення урядових витрат, яке мусить прийти внаслідок господарської рецесії, бо уряд мусить видавати гроші на створення нових варіантів праці для безробітних. Подібні думки висловлював секретар скаргу вже давніше в Сенатській Фінансовій Комісії, але більшість бізнесменів переконана в необхідності зменшити податки аж під час промови й аргументів Діллона, який показував, що державний дефіцит під час рецесії 1958-1959 становив до двох мільярдів, а тепер він зріс би до 150х мільярдів. Уряд просить зменшити податки на 11 мільярдів доларів і твердить, що це зменшення спричинить ріст економіки і внаслідок того зменшиться федеральний дефіцит та зменшиться число безробітних.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ПОЧАЛА ПІВРІЧНУ ПЕРЕВІРКУ ДІЛОВОДСТВА УНС

Головна Контрольна Комісія УНСОюзу при праці. Сидять (зліва): Іван Кокотський, Петро Пуццільо, д-р Володимир Галан, інж. Володимир Коссар, Іван В. Іванчук.

Джерзі Сіті. — В понеділок, 21-го жовтня, тут в приміщенні Головної Канцелярії Українського Народного Союзу почалася піврічна перевірка майна, діловодства, організаційного стану цієї великої організації. Перевірку проводить Головна Контрольна Комісія в складі: д-р Во-

Д-Р ВОЛ. ГАЛАН ЗНОВУ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ЗУАДК

Д-р Володимир Галан

Філадельфія. — Д-р Володимир Галан, який чини в характері голови, чи есенкулятивного директора очолює Злучений Український Американський Допомоговий Комітет від самого початку його створення 20 років тому, був знову переобраний на голову цієї центральної американсько-української харитативної установи в результаті її сьомих з черги загальних зборів, які відбулися тут минулої суботи, 19-го жовтня, в готелі Бенджаміна Франкліна. Разом з д-ром Галаном були переобрані й більшість членів дотепершньої Управи. Загальні збори мали ювілейний характер, бо відбувалися у 20-річчя заснування ЗУАДК, як також і в 70-річчя життя та 35-ліття громадської активності його голови, д-ра Вол. Галана, якого відповідно шанувано, як найкращого зборів, так і опісля, під час бенкету того ж дня ввечері. Збори відкриті й ними — згідно зі статутом ЗУАДК, як корпорації — провів д-р Галан, склавши обширний й детальний звіт з діяльності цієї установи за останні п'ять років від попередніх загальних зборів, що відбулися в 1958-му році. Із звіту виходить, що в тому періоді часу ЗУАДК мав 200,893.93 дол. прибутків і 205,506.69 дол. рахунків. Недобрі покриті з фондів, що їх мав ЗУАДК в своїй касі та які тепер зменшилися до 28,793.61 дол. В витратках найбільшу рубрику становить допомога потребуючим в таких країнах, як Німеччина, Франція, Австрія, Бельгія, Польща, Югославія, Італія, Туреччина, Бразилія та ЗДА. Ці видатки становили разом 45,143.15 дол. У звіті, як і головні під час дебату над ним звернено увагу на змінені обставини, що вимагають відповідної „переставки” і в праці ЗУАДК. Всі прийняті поправки, що ЗУАДК не тільки повинен продовжувати, але й поширювати та розбудовувати свою харитативну службу, переставляючи її тепер на необхідність допомоги потребуючим українцям, як на американському, так і на інших континентах. Зокрема підкреслювалося необхідність збереження та розбудови Європейського Представництва ЗУАДК, як єдиної української і не тільки харитативної установи, що має міжнародне визнання. Вислід наради оформлено у відповідній резолюції. Під час наради працювало об'єднання зборів три комісії: Верифікаційна (О. Тарнавський, Ів. Ленський та Ол. Білик), Номінаційна (В. Мудрий, Т. Мінник, Ів. Поритко, Ст. Куропас, пані Сивуляк, д-р Б. Гнатюк і Ів. Поритко. Під час загальних зборів відбулося рід привітань, підкреслюючи важливість і працю ЗУАДК. В Загальних Зборах згідно із звітом Верифікаційної Комісії, взяло участь, разом із членами Ради, 52 особи, що були управлені до голосування, крім численних гостей. Важко недужим активним діячем ЗУАДК, ген. О. Загородському і пані К. Пелеш, (Закінчення на стор. 6-й)

ЛОРД ГЬОМ — НОВИЙ ПРЕМ'ЄР ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Лорд Гьом

Лондон. — В минулу п'ятницю 17-го жовтня королева Єлизавета II поїхала до шпигально відвідати недужого прем'єра Гаролда Мекміллена, який листовим повідомив був її про своє зречення. Після півгодинної розмови з ним, вернувшись до Бюкінгемського палацу, королева викликала туди міністра закордонних справ лорда Гьома і доручила йому місію створення нового уряду. Лорд Гьом ще не знав, чи йому вдасться цю місію виконати і тому відходив не поцілував руки королеви: він зробив це шойно наступного дня, в суботу, зголосившись на друге побачення з королевою та повідомивши її, що він приймає місію; за британською традицією — поцілунок руки королеви є символічним доказом бажання служити їй. Проти лорда Гьома була сильна опозиція асердин Консервативної партії, бо кожний з його поважних суперників, особливо віцепрем'єр Р. А. Батлер, міністер наукових справ лорд Гейлсгем і канцлер скаргу Реджиналд Мавдлінг мали своїх прихильників. Однак після багатогодинних нарад з ними й іншими членами уряду, які — за традиційним звичаєм зголомили на руки новоствореного прем'єра свої димісії — лордові Гьомові вдалося прихилити на свій бік Р. А. Батлера, який — за коментарями преси — вже втручає у своєму житті поставив сліст партії вище власної заведеної амбіції. Англійський монарх має право доручити уряд прем'єру будь-кому, дарма що діється це завжди за попереднім порозумінням із останнім прем'єром та після отримання ще інших рекомендацій. В даному випадку Лорд Гьом з часу маркіза Селсбері з початку цього сторіччя першим членом палати лордів, який дістав таке призначення. Він зречеться свого лордського титулу і кандидатом 7-го листопада ц. р. в доповняльних виборах з одної вірної консерватистам ок-

Айзенгавер грозив Кореї атомовою бомбою в 1953 році

Вашингтон. — Двайт Д. Айзенгавер погрожував Північній Кореї, що ЗДА покориються атомовою бомбою, коли комуністи не погодяться на перемір'я. Північна Корея виставляла атомову зброю, і 27-го липня 1953-го року підписано перемір'я в Кореї, яке тривало до 1954 року, але не вдалося дійти до миру. Про ті події з-перед 10 років пише колишній президент Айзенгавер у своїх спогадах „Роки в Біло-

ПІД ЧАС ВРОЧИСТОСТЕЙ З НАГОДИ 70-РІЧЧЯ „СВОБОДИ” ГРОМАДА В ДЖЕРЗІ СІТІ ЗАПРОТЕСТУВАЛА ПРОТИ ЗНЕСЛАВ- ЛЮВАННЯ УКРАЇНЦІВ І ШЕВЧЕНКА ВАШИНГТОНСЬКОЮ ГАЗЕТОЮ

Джерзі Сіті. — Минулої неділі, 20-го жовтня, тут у заповнений великий зал місцевих Українського Народного Дому відбувся вродистий концерт — бенкет для відзначення 70-річчя „Свободи”, привітань на якому олексаки і повстанцям з місць прийняли за пропозицій місцевим парком і деканом Нью Джерзі випр. о. Антоном Борсою протест проти бездіяльного знеславлювання американських громадян українського роду в Вашингтонському щоденнику „Вашингтон Пост”, який в своєму числі із 18-го жовтня ц. р. виступив в редакційному коментарі проти будови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. В зазначеній статті висловлюється твердження, мовляв, ціла справа будови пам'ятника Т. Шевченкові була затіяна „маленькою групою” громадян українського походження „як зборів в заперілий холодною сніжний пропаганди проти Союзу” та які, мовляв, „використовують це для власної і специфічної уяви як поборовати комунізм та „існуючої власної неймовірної (імпозабі) мети української державності”. Газета твердить, що будова пам'ятника Шевченкові на одній з найкращих вулиць столиці, порізати американських громадян різних національних походжень, що Т. Шевченко не має для американців універсального значення і т. п. і тому закликає Конгрес і Уряд скасувати закон про будову пам'ятника „доки ще не запізно”. Інші промови висловили надію, що за цим протестом в Джерзі Сіті підуть усі наші громади в Америці, докравчи помилковості, несправедливості та шкідливості тверджень вashingtonської газети. Неймовірний виступ „Вашингтон Пост” проти пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні буде предметом наради Президії Комітету Пам'ятника Шевченкові в найближчу середу, на якій і буде вирішений дальший план акції в цій справі.

Вродисті з нагоди 70-річчя „Свободи” була зорганізована Комітетом Відділу УНСОюзу Надгрудонської округи і складалася з двох частин: концерту і бенкету. Концерт започатковано співом Американського Гіму у виконанні пані Марії Лісогір з Ньюйоркської Міської Оперти та мовитово, яку провів впр. о. декан Антін Борса. Коротке вступне слово виступив голова Комітету Відділу УНС п. Антін Шаран, передавши дальше ведення імпрези судді Марселові Вагнерові, Вступну промову вголосив гол. предсідник УНС п. Йосип Лісогір,

В УВАН відбулась конференція у честь Лесі Українки

Нью Йорк. — З нагоди 50-річчя смерті Лесі Українки відбулась в УВАН в Нью Йорку в неділю 20 жовтня ц. р. урочиста пленарна конференція. Президент Академії проф. Ол. Архімович зазначив у вступному слові, що тільки у вітчизні світі можливі об'єктивні дослідження творчості Лесі Українки, яка в Свободі Українці навіятована наскрізь тенденцією. Доповіді вголосили: Ю. Дивич, Лавриненко про „Політичні й

Ергард декларує політику „середини дороги” — критикує де Голя

Бонн. — Новий західнонімецький канцлер д-р Людвіг Ергард вголосив в минулу п'ятницю 18 жовтня свою першу декларативну промову в Бундестагу, в якій заявив, що він вестиме свою політику „середини дороги”. Впривід він заявив, що в закордонній політиці буде триматися визначені лінії з часів свого попередника Аденауера, проте відразу в двох дуже важливих пунктах відхилився від них. А саме, не називаючи Франції і її президента де Голя за іменем, під виразною (хочою адресою зауважив, що „ніяка країна, яка належить до західного Союзу (НАТО), не може оборонити себе в ізоляції”. Далі, у розбіжності з політикою Аденауера Ергард підтримує доцільність продовження американсько-соевських розмов, які змагали б

Корт заперечує, що його змусили до резигнації зі становища секретаря флоту

Вашингтон. — В столиці по-вадилася була вістка з урядових кіл про те, що секретар флоту вінс був резигнацію тому, що цього бажав собі президент Кеннеді. 19 жовтня Корт опублікував кілька надящих листів про те, як він кореспондував з деякими промисловими фірмами та банками в 1962 і 1963 роках, але одночасно з бора секретаріату флоту повідомлено, що

СОВЕТИ ЗМАГАЮТЬ ДО ЛІКВІДАЦІЇ ОКРЕМИХ „РЕСПУБЛІК”

Москва. — У місті Фрунзе, столиці автономної Совєтської Кіргізької Республіки, відбулась в другій половині минулого тижня триденна конференція делегованих партією соціологів, економістів, правників і лінгвістів, на якій й вирішилося про потребу переведення нового адміністративного поділу Совєтського Союзу. Як виходить із звідомлення в „Совєтській Кіргізі”, цей новий поділ мав би йти по лінії ухвал 22 партійного з'їзду 1961 року щодо „ліній мов”. Нові „сфедеровані райони” мали б притягати теперішні

СОВЕТИ ЗМАГАЮТЬ ДО ЛІКВІДАЦІЇ ОКРЕМИХ „РЕСПУБЛІК”

ми громадянами, що їх москво-большевицькі імперіалісти й шовіністи хочуть перетворити в один „совєтський нарід”. Тарновано теж „декомунічний націоналізм”. Центральні газети і радіо в Москві промовляли ту склику комуністами конференцію, яка — видно — мала служити за неспіву, що тільки підготуву до „реформ” по лінії „злиття мов і народів”, себто вже і до формальної ліквідації існуючого тепер пропагандного паравану „союзних республік” і остаточного оформлення москво-колоніальної імперії.

У СВІТІ

● В палаті Об'єднаних Націй в Нью Йорку були в минулу середу 16 ч. м. підполк. Юрій Гагарін і Валентина Терешкова, пара совєтських астронавтів. Вони приїхали з Мехіко Сіті і зупинилися тільки на один день в Нью Йорку в поворотній лорозі до Москви. Гагарін заперечив, нащо 6 Совєти відмовилися від співпраці з Америкою щодо дослідів космічного простору і назвав 5 пунктів, де така співпраця можлива. Терешкова не відповідала яєно на запит, чи вона виходить заміж за іншого астронавта, Ніколаса, а — почервоючи, заявила, що коли вийде заміж, то про це певне буде вістка в газетях.

● Королева Єлизавета, яка сподівається 4-ої дитини, не змінила свого денного поділу годин, за винятком того, що

до відпущення світової атмосфери та мирного розв'язання проблем. Водночас він запропонував, щоб чотири вердикторів створили комісію для розгляду можливостей вирішення проблеми Німеччини. Він признав аргументи більшовиків, що Східна Німеччина є „реальністю”, але „реальністю” — мовляв — є також кожна несправедливість, яку проте треба навести і це більшою реальністю — казав він — рішення німецького народу змагати до з'єднання. Ергард заявив, що він уважав своє становище канцлера, як репрезентацію цілого народу, а не одної партії і тому хоче конструктивної співпраці з соціалістичною опозицією. Це були ті нові перші нотки, що їх не було за 87-літнього Аденауєвських розмов, які змагали б

пона не уділяє аудієнції поза вузьким колом урядових осіб на найвищих становищах та не виступає на публічних зібраннях. Однак вона працює щоденно за своїм столом і приймає звичайно, ходить на приходи й до крамниць. Якщо її дитина буде хлопцем, то його — мабуть — назвуть Джеймс або Руперт. А якщо дівчиною — то це буде Керолін або Марія.

● Недужого британського прем'єра Мекміллена відвідало у шпиталі одночасно сім міністрів, між якими проте не було ніякого кандидата на прем'єра. Він нараджувався з ними про того свого наступника. Англійська преса ремітує на ту „спілку вулицю”, в яку ввійшли „консерватисти в Англії та яка шодить їм в публічній опінії, — але кожна більша газета в Англії боронить шанси іншого кандидата.

В АМЕРИЦІ

● Д-р Пол Г. Кісс заявив на зборах Американського Демократичного Товариства, що вже незабаром можна буде поборовати люття зубів за допомогою нового ліку, який нищить бактерії на зубах і в ротній ямці.

● В Нью Йорку припинив виходити щоденник „Мірро” тому, що його економічно підірвав страйк, який закінчився 1-го жовтня ц. року. Також і щоден-

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For USA members monthly \$5.00.
Додаток: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У.Н.А. Союзу, членів і членок: 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Чека і money orders ми тавлю на: "Свобода".

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відкликати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки і скорочувати надіслані матеріали. Незадоволені матеріалами повертаються тільки тоді, коли автор собі не виразно застеріг дозволити заздоровану поверну в відповідно поштово оплатено. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Атомові зуби паперового тигра

Як відомо, після минулорічної жовтневої історії доволу Куби китайські комуністи закинули Хрущову, що він, мовляв, погодився забрати з Куби совєтські ракети, сквіталося, бо настрашався американського "паперового тигра". Хрущов у відповідь заявив, що його китайські товариші забули, що той американський "паперовий тигр" має атомові зуби". Покликаючи на ці слова Хрущова, Стюарт Алсон у статті "Тигр укусує", в "Сатердей Івнинг Пості" з 19 жовтня ц. р., з'ясував, в чому саме полягає зміна, що від осені минулого року зайшла у відносинах між ЗСД і СССР.

Ця зміна — лише він — полягає в тому, що кремльські володарі раптом усвідомили, що Америка не тільки має податку атомової зброї, але й рішуче дійсно жити її, якщо будуть загрожені американські інтереси. Алсон твердить, що це "протверзання" кремльських володарів прийшло, зрештою, не тільки в отих минулорічних жовтневих днях, бо секретар оборони Роберт МакНамара свідомо й планоно старався висестити їх з оманного переконання, буцімто Америка настільки пафосистична, що ніколи не звикне жити на атомову війну. Це переконання диктувало Хрущову проводити шантажну тактику: він погрожував Британії змисти її з ліній землі, "якікома" воденні бомбами, він звертав подібні погрози на адресу американських союзників, що дозволяли встановити у себе американські бази, погрожував і самій Америці. Ця тактика застрашування автоматично припинилася, коли в Москві зрозуміли, що всі ці погрози пусті й практично беззастережні, бо Америка буде воювати, коли дійсно будуть порушені її передумови, що їх вона вважала за недоторканні з уваги на свою безпеку.

Американський секретар оборони Роберт МакНамара — твердить названий вашигтонський представник того поширеного американського журналу — свідомо поставився, щоб совєтська розвідка, "вивчила" дійсну атомову жогутність Америки. МакНамара поставив був собі за завдання переконати Хрущова і його кумпанів, що американська так звана "державна сила" є дійсно, "вірогідною", а не формальною і лише потенційною. Тому він подав уже в 1961 році, коли вивисло совєтських погрози і провокації називаючи загострилася ситуація доволу Берліну, щоб совєтські керівні кола дізналися, що американське атомне озброєння летунство та ракетні бази поставлено у стан бойової готовності. Як відомо, Хрущов перестав говорити про одностороннє підписання з Східною Німеччиною "мирового договору", у висліді якого східнонімецькі комуністи стали б контролерами комунікації між Західним Берліном і Західною Німеччиною, з автоматичним зростом можливості комуністичних провокацій. Хрущов знає вже, що Америка готова воювати за Берлін, без уваги на всі небезпеки для самої Америки.

Міркування Алсона потверджують давнє становище українців: тільки чужа сила промисляє до розуму більшовиків. І тому не "мирним переконанням" і не фразами про співіснування, але вимогами, що їх підтримують аргументи сили, можна змусити Москву до поступок. Тож трагічно помилювання була пасивна постава Америки до повстання на Мадридці, половина части й недостатня допомога кубинським революціонерам у їх висаді в Свинячій затоці, пасивне відношення до здвигання берлінського муру і — до цього часу — пасивне відношення до перебування совєтського війська на Кубі. Делікатність і пасивність — це тільки спонуки для совєтського імперіалізму.

пл. сен. кер. М. Світуха

НА СВІТОВОМУ ДЖЕМБОРІ

Звідолення з участі делегації Українського Пласту в XI Світовому Скартському Джемборі в Мараноті, Греція, від 1 до 11 серпня 1963 р.

(III)

Під час прийняття пластовий табір віддавав також коронний принц Греції Константін в товаристві команданта табору Джемборі Р. Д. Алексатосові д-рові Н. Константуліс-Обом ім врученні на пам'ятку подарунки від Пласту. На руки пані Константуліс, яка скраповою комитентеркою грецьких скавот, передала пам'ятку для головної кватири грецьких скавот. Крім того відвідали шефа німецького скавотського Бунду, в якому зареєстровані українські пластові частини в Німеччині. Пл. сен. о. В. Смик навізав контакт з цілим рядом духовників з різних країн.

Окрему увагу сконцентровано на ширшій розмові в справі формально-правного положення Українського Пласту в міжнародному скавотському

Профспілки в ролі нагачів

У демократичних країнах професійні спілки відіграють важливу роллю не тільки в робітничому русі, але й в громадському житті. Основне їх завдання, з одного боку, репрезентувати людей праці перед установами, які підприємствами, державними та приватними, а з другого — обороняти життєві і професійні інтереси робітників та службовців, змагатися за справедливу заробітну платню для них, поліпшувати умови їх праці, охороняти їх від визиску підприємцями.

Зовсім інший характер і завдання мають професійні спілки в Совєтському Союзі та в його сателітних країнах. Всупереч самій назві, совєтські професійні спілки — це контрольовані партійними органами режимні експозитори, що їх основним завданням є витискати з робітників максимум продукції. Про якусь охорону робітничих прав, про боротьбу за поліпшення умов праці і підвищення заробітної платні в Совєтському Союзі немає мови, не зважаючи на те, що, як виходить з повідомлень самої ж таки совєтської преси, робітники зазнають не тільки дискримінації в ділянці заробітків і соціального забезпечення, але й немилосердя й безправно експлуатують. Основне ж завдання совєтських профспілок — нагачити людей до праці, а не їх обороняти. Це треба пригадати, що в Совєтському Союзі робітники і селяни не мають взагалі права страйкувати. Кожну спробу страйку в СССР трактують, як виступ проти держави, і найменш прояви в тому напрямку ліквідується безоглядно із застосуванням зброї.

Що такий, а не інший характер мають совєтські профспілки, може свідчити надруковане в "Радянській Україні" п. н. "Надійшла опора партії в боротьбі за комунізм" зніження із ЕК "Зіду профспілок України, що відбувся в днях 10-12 жовтня в Києві. Як підкреслює вже сама назва того звітлення, ішло на з'їзді виключно про ролі профспілок, як "надійної опори партії". В заявах керівних партійних чинників підкреслювало "ролю професійних спілок, як школи управління і господарювання, школи комунізму". Голова Української республіканської ради профспілок В. Клименко говорив про "конкретне розв'язування питань виробництва та організації соціалістичного змагання", і вимагав, щоб професійні спілки активно боролися проти відставання у різних підприємствах, які "не виконують державних планів і своїх соціалістичних зобов'язань", щоб вони посилювали контроль у цьому напрямку. Те саме слово в слово повторювали й голови обласних профспілкових рад, вимагаючи підняти робітничі колективи й окремих робітників до збільшення продукції. Ще говорили про "впровадження нової техніки, комплексної механізації і автоматизації, вдосконалення технології виробництва". Про те ж, що робітники не мають змоги з мізерної платні прохартувати й зодити свої родини, забезпечити їм бодай мінімальний достаток — на з'їзді профспілок Української ССР не говорили, хоч добре відомо усім, а насамперед партійним керівникам і їхнім профспілковим нагачам, що життєвий стандарт совєтських робітників куди нижчий, як у країнах Заходу, де робітників "нещадно висисують капіталісти". Не дивно, що населення поневолені Москвою країн невидати совєтські профспілки за їхню ганебну ролі в експлуатації людей, так само, як за царського режиму ненавиділи народ усіх країн нагачів по фабриках і підприємствах, економіях і прикажчиків по поміщицьких маєтках.

Відбуто кількаторні розмови з директором Міжнародного Скавотського Бюро Ген. Д. С. Спрайом, референтом Бюро та членами Міжнародного Скавотського Комітету, які репрезентують Англію, Іран, Філіппіни, Швейцарію, Голландію, Нігерію, Австралію, Венесуелу і Мексику. Відновлено давніші та зацікавлено нові контакти з делегатами таких країн, як Японія, Франція, Бельгія, Коста-Рика, Гаїті, Південна Африка, Фінляндія, Туреччина. Ген. Д. С. Спрайом та провідним членам Міжнародного Скавотського Комітету вручено в імені Українського Пласту примірники чужомовних видань про Україну та деякі пам'яткові різьблені чи інкрустовані речі.

Треба ствердити, що в багатьох випадках виявлялося правдиве розуміння ролі і завдань Пласту в українській спільноті поза кордонами Батьківщини та готовість підтримати змагання як Пласту, так і інших асоціацій з країни поза залізною заставою, до визнання їх як рівноправного і самостійного чинника в між-

Ярослав Курдидик

СОВЕТИ ЗБРОЯТЬСЯ У КОСМОСІ

Після того, як президент Кеннеді поставив свій підпис під атомовим договором і висловив своє оптимістичне переконання, що "де один із тих договорів, який врятує людство від його загинів", цей документ набрав повної сили. Але ще не встигло заохотити чорнило на підписі Президента, як Москва вислала Громика, щоб цей "дипломат-джентльмен", який брав у вічі Президентів, що на Кубі немає ніяких ракет, — розпочав із тим самим Президентом другу рунду переговорів у справах "вічного миру" — заборони атомової зброї у космічних просторах.

І треба з прикритістю ствердити, що у ЗСД сприйняли цю нову, блахманну і лицемірну пропозицію більшовиків мало, що не з виявми захоплення. За малими винятками хіба тільки "правот" преси, вже більше не заступається про те, як Хрущов грозив "угрозувати Америку", а нову більшовицьку провокацію — загрозили американським коновою в дорозі до західно-го Берліну, рожевих поглядів коментарі намагалися звести до такого маловажного факту, якому навіть не варто приділяти уваги, щоб, крий Боже, не закламатити миротворчого плеся, що його так гарненько виглядали більшовики.

Важко більше, ЗСД навістила хвиля нової "політичної пошести". Якись недовідомі сили доряджували повторити це раз сумою слав "лендліз" у вигляді широкого продажу пшениці найзапеклішому ворогові ЗСД, мотивуючи цей продаж тим, що, мовляв, надміру пшениці нема де скоротити.

За голосами "пшеничних лібералів" почувалися голоси ліберальніших промисловців, які вважали, що тепер, після "повного наладнання політичних зв'язків із СССР", треба зредувати заков, який забороняє продавати комуністичним країнам матеріали стратегічного значення, щоб розпочати з ними погварену торгівлю.

За потішачий слід визнають факт, що в цю справу почали втручатися політичні діячі, колишні високи ранги військовики, згадати б, для прикладу, Б. Голдвотера, генерал-майора летунства, С. Трумонда, генерал-майора армії, Дж. Джексона, полковника для спеціальних призначень, і інших. Вони висловлюють побоювання, що допомагати більшовикам вийти з їхньої сільськогосподарської кризи рівнозначне з тим, щоб допомагати їм продовжувати вдосконалення їхніх далекосяжних ракет, припинивши або сповільнивши власну в цій ділянці працю. Отже, твердять ці політичні діячі, ЗСД можуть опинитися в такому положенні, що війну з більшовиками доведеться їм вести менше вдосконалено, як більшовицька зброя. Переговори про заборону атомової зброї у космічних просторах проводяться в той час, коли багато нових і зовсім невідомих досі винаходів у цій ділянці не перевирено і не випробувано, і з цілим своїм могутнім арсеналом ЗСД зупиняться немовби на половині дороги.

Сенатор Голдвотер мав слушність, коли в одному із сво-

їх виступів заявив: "Чи теперішній уряд не уважає би за казасе увесь цей розгін, що його він підтримує, щоб тільки задовольнити Москву, піддавши найрізкішому критицизмові, повернувши проти Москви і тим перестати відживляти американським опінію найвищими офіцерами, що в справі злагоди з Хрущовим усе в найкращому порядку. Якщо ж Урядові бракує відваги, тоді хай більшість сенаторів — патріотів приймуть цей наш своєрідний бік із зв'язаними очима у немилу пропасть".

Сенатор Трумонд піднісав зі свого боку дуже слушний заміт такого роду: "Секретар оборони Р. МакНамара твердить, що ми маємо коло 40 тисяч атомових бомб найрізкішого калібру і понад 500 далекосяжних ракет, 'Атлас', 'Титан', 'Міньотмен', 'Поларіс', але досі ми не мали змоги випробувати жодні наші ракети вистріляти з повною гарантією і поцілувати туди, куди ми будемо потрібні. Во якраз тепер, коли мала завершитися повна координація цієї перевірки, Уряд ЗСД пов'язав собі руки атомовим договором і за дорядком Москви хоче зрезигнувати з космічного озброєння, в яке ми поважно заангажувалися".

На допомогу цивільним політикам з високими військовими рангами приходять активні військовики — фахівці, в першу чергу експерти летунства, які твердять, що хоч і здається до деякої міри перестати "сполохаючий фактор" на далекосяжній американській ракеті, це майже цілковито паралізує їх дальше вдосконалення, і тому баланс основної сили, як і есентауальної відплати, припадає знову, головним чином, на звичайну зброю, тобто атомовози. У 1962 році — твердили ці фахівці — всі зусилля ішли в тому напрямі, що 1963 рік зробить роком масової перевірки передусім ракет "Міньотмен" і "Поларіс" уже з нуклеарними головками. Тепер ця справа немовби "похоронено" на радість комуністичному блоку.

Мабуть, тільки найвищі чинники в Департаменті Оборони і Пентагоні здають собі справу з того, що криє в собі заповідане договорювання між секретарем Раском і Громиком про заборону атомової зброї в космічних просторах. Найвищі військові чинники завжди мають на увазі промову Хрущова, у якій він підкреслює, що СССР буде намагатися з усієї сили побудувати великі ракети — кораблі і включити їх у "найбільш смертоносний арсенал". За відомостями, що їх збрала американська розвідка, виходить, що в СССР працюють в тому напрямі. Тож, коли б більшовикам вдалося це здійснити, загроза для американських промислових центрів була б куди більшою, як приваєність більшовицьких ракет на Кубі.

І тому військові чинники з довою силою натискали на Уряд, щоб, замість реалізувати "утопічний план" лету на Місяць, який, крім престижя, не має в собі нічого вартісного — усі видатки та енергію жити чинимокріше на "освоєння ближнього космічного простору".

Американські космічні фа-

Мих. Килимний

НАШ НАСТУП

Признатися, було приємно відзначати в недавніх виступах Хрущова та Лычова на пленумі ЦК КПСС і Підгормного та Скаби на пленумі ЦК КПУ, як багато уваги вони приділяли "за кордонним впливам" на всі суспільні лари червоної імперії — на колгоспників, робітників, інтелігенцію, навіть на партійних та державних урядовців. Особливо приємно було чути ствердження цих більшовицьких ватажків, що згадані "впливи" захоплюють в своє лоно молоді.

Звідси, за Хрущовим, виникають і ширяться мало не всі лиха: "буржуазний націоналізм", "ворожа ідеологія", "лізвудомство", не витримавши в душі соціалістичного реалізму література та мистецтво... Совєтські вельможі намагалися подати всю справу так, ніби суспільство в СССР ніби злого в собі не має, а от ізовні йому прищеплюють всякі капості.

Про українську еміграцію комуністичні ватажки говорять і безпосередньо і косвено. Коли йде про "закордонні впливи", то головним чином підпадають під обстріл наша преса (найчастіше, до речі, "Свобода"), наші книжкові видання, наша критика потягень Кремлю, зустрічі совєтських туристів з емігрантами, наші листи за залізною заставою, наші публікації в скерованні до міжнародних чинників західних країн, будова пам'ятників Т. Шевченку в Вінніпегу і Вашингтоні, діяльність науковців.

Недарма спеціально для українців у вільному світі видає Москва "Вісті з України", численні брошури, утрижувати всілякі "засни океанів", влаштувати подорожі мистецьких ансамблів з України.

На жаль, свої власні наступальні сили багато-хто з нас не бачить, не вірить у неї, і тому не використовує її, як належить. У наших середовищах часто говориться, що еміграція не "побудує України", не змінить у ній стану речей, що більше — не має "співзвучності" з українцями на рідних землях, які, мовляв, стоять перед собою відмінні ідеали, зокрема в площині політично-соціальної.

Цим диям довелось нам чути й такий виступ одного з старих українських громадсько-політичних діячів на бра-зильському терені: "От, як добре було раніше тримати наших людей при українській справі. Пойшло б було на колонії, забере там на віче двох тисяч людей, скажемо їм, що треба зібрати гроші, на куди проти ворогів України, люди пожертвують, а за деякий час приходить вістка з Галичини про скаркання на смерть того чи іншого українського банку, про розгром польського банку, про підірвання військового потягу. Поідеши варту на колонії, то наші люди тебе просто на руках носять. А тепер нічого не ви-

хити вже прийшло до переконання, що Совєти зовсім не зацікавлені летом на Місяць, і коли вони пропонували співпрацю в цій ділянці, то тільки в тій цілі, щоб викрасти американські секрети продукції атомової бомби. Оце саме й робить розмови Рас-Громику дуже важливими.

гору Атос, Патріарх Атанасос сам приобіцяв написати рекомендаційний лист. Цей лист пластової делегації отримав за кілька днів, і в такий спосіб змогла провести в життя плани відвідин Атосу.

Бібліотеці Конисторії Грецької Церкви передано комплект англійських книжок про Україну. Слід підкреслити, що делегація Українського Пласту була єдиною з усіх асоціацій, репрезентованих на Джемборі, яка віддала в такий спосіб шану найвищим достойникам Грецької Православної Церкви і грецького наукового світу, тим виконуючи важливу службу для популяризації українського питання.

Загальна програма Джемборі

Відкриття Джемборі відбулося о 7:00 год вечора 1-го серпня на головний арені. Там зібралася тисяча скавотів різних народів, рас і релігій, представники грецького суспільства, уряду, дипломатичні представники різних держав та запрошені гості. З черги запалено смолоскипи

дню ні нам, ні їм. Все в Україні відбувається досі дуже глибоко та приховано". Але такі відважності, і тому Москва змушувати бити на гвалт, мусити поборювати "закордонні впливи" в мистецтві, літературі, науці, в побуті молоді. Отож, у змінених формах та обставинах боротьба українського народу триває, охоплюючи широкі шари кола.

Цілком зрозуміло, що українці вільного світу не здобудуть своїми власними силами Україну, не побудують її за своїми зразками. Це, рано чи пізно, зробить український народ на рідних землях. Але українці у вільному світі можуть впливати і впливають на своїх братів і сестер за залізною заставою, впливають на хід подій, що там відбуваються. Потрібно лише як слід усвідомити та використовувати свою наступальну силу. А ми її, внаслідок недовідання, а то й незрозуміння своїх ролі, часто марнуємо, зводимо до простої формальності, аби відбутися обов'язок.

От візьмемо статті, присвячені підсовєтській діяльності, в наших часописах та журналах. Їх здебільшого читач читає або змушує себе їх читати, щоб не відстати від подій. Воно й не дивно. Ось уже протягом років один автор систематично виправляється у складанні таких статей за допомогою ножиць і клею. Він бере кілька постанов керівних совєтських органів чи статей з совєтської преси, вирізує з них "кавалієри", ставить ті "кавалієри" один під одним, а вкінці додає від себе щось на зразок: "Ось так діється в Україні". Ніколи нема в статтях цього автора ні аналіз подій, ні передбачення. Усе це залишається робити читачеві.

А проте, матеріали нашої преси на теми підсовєтської діяльності мають величезне значення не тільки для нас самих, а й для наших впливів поза залізною заставою. Статті на такі теми дуже й дуже потрібні, їх слід давати більше і систематично, але писати їх належить, враховуючи їхнє значення. Одним словом, треба дбати за їх високий рівень.

Коли вже говоримо про критику, розгляд та аналіз підсовєтської діяльності, цілком до речі буде повернутися до того питання, яке кілька наворотами порушувалося на сторінках "Свободи". Якщо Москва має засилоні, забере там на віче двох тисяч людей, скажемо їм, що треба зібрати гроші, на куди проти ворогів України, люди пожертвують, а за деякий час приходить вістка з Галичини про скаркання на смерть того чи іншого українського банку, про розгром польського банку, про підірвання військового потягу. Поідеши варту на колонії, то наші люди тебе просто на руках носять. А тепер нічого не ви-

З минулих пригадується, яку надзвичайно велику ролі відігравав у стрясаних Російській імперії революційний журнал "Колокол", видаваний Герценом у Лондоні. Той журнал був суворо заборонений, однак все писане в "Колокол" швидко ставало у межах імперії відомим, хвилювало людей, впливало на багатьох. А високи урядових осіб, які діставали "Колокол", легально, змушували цей журнал прелюдватися до критики, рахувалися з собою. Якби ми спромогли видавати такого роду політичний, а частково також літературно-мистецький і науковий місячник українською мовою, присвячений справам СССР, тим самим могли б виконати величезну роботу щодо поширення наших впливів за залізною заставою.

Хіба не варто було б докладно розглянути в такому журналі доповіді "секретарів від ідеології" Лычова? Що не уступ в ній, то заперечення — попереднього ствердження, і все те шите білими нитками. Можливо, Лычов з природи нездада, але він керує ідеологією величезної партії, його ніхто не відважувався виправляти на москво-

попередніх світових джемборі — від першого в 1920-му до останнього в 1959-му році. Останній смолоскип запалив коронний принц Греції Константін, проголосивши XI Світове Джемборі відкритим.

ському партійному пленумі. Хіба це не свідчить про ідейну кризу, комунізму в цілому? Хіба це не належало б з'ясувати для людей за залізною заставою?

А ось не астиг виникнутий конфлікт між червоною Китаєм та комуністичною Москвою, як в самому його зародку вже остаточно вмерла ідея "світowego СССР" на чолі, звичайно, з Москвою. Цим самим поховано справу світової комуністичної держави. Виходить, що комунізм не спромігся позитивно вирішити національні питання, поладати міжнародні розкодження та суперечності.

А купівля Москвою хліба в Канаді, Австралії, ЗСД і навіть у Франції, яка завжди купувала хліб у Російській імперії? Чи не мисмо перед собою натовний крах колгоспної системи?

Шовіністична мовна та шкільна політика Москви, грабування "союзних" республік, народження й закріплення совєтської буржуазії, перекреслення понять про "відмирання держави" і безліч інших питань вимагають об'єктивного розгляду і висвітлення.

Такий журнал треба було б висилати на всі можливі адреси в СССР, продавати на левонішках та в морських портах, де бувають відвідувачі з Совєтського Союзу, в західному Берліні тощо. Різніми шляхами голошене цим журналом просякло б за залізною заставою. Звичайно, таке видання нікому матеріальної користі не принесе, але моральний та політичний ефект, що його він викликає, перекривав би всі витрати і значно посилював би наш наступ.

Українська проблема вже вийшла далеко поза межі самої України. Під тиском Москви маси українського населення опинилися і на Далекосході, і в усіх частинах Сибіру, і в Казахстані, і на Уралі. В наших змаганнях "знімати з рахунку" їх не доводиться. Ми слухали твердження, що український елемент веде перед у боротьбі за розчленування червоної Російської імперії. Незалежно від того, куди б українці не заїхали, лиха доля за залізною заставою, вони й далі мають почувати себе українцями.

І це одне. Серед нас чомусь поширилася думка, що питання України, в безпосередньому пов'язанні з Москвою, мають займатися лише ті українці, які мешкають під Совєтами і "все те перекидали на власній шкурі". Безперечно, особисте пережиття має велике значення, але далеко не кожний з того пережиття спроможний зробити правильні висновки. І ми маємо довести приклад, коли люди "звідтам", живучи у вільному світі, потрапляють на хибний шлях, займають неввіру позицію при розгляді та оцінці положення в СССР.

Масмо, на щастя, і факти протилежні. Ось відомий усім нам діяч, родивший уже в ЗСД, який ніколи не був в Україні, своєю діяльністю так допікає Москві, що вона його ім'я згадує куди частіше, ніж імена давніх українських політичних діячів на еміграції. Виступи згаданого діяча в українських справах болоче влучають московських окупантів, бо він добре визнається на проблематиці і вміє робити правильні висновки та накреслювати правильні заходи. Масмо на увазі проф. Лева Добрянського.

А ось недавно їздила в Україну радна міста Дітройта, панна Маруся Бек. П'яражені з полідики, її оцінки совєтської діяльності такі речеві, так вірно схоплені, що не потребують коректив. Однак, панна Маруся Бек теж родилася в ЗСД. Та навіть бразильські футболісти-студенти — не всі діти українських емігрантів, — недавно побувавши в СССР, зробили надивно цікаві й цінні спостереження з багатьох ділянок тамтешнього життя, про що вже писалося в "Свободі".

Дійсність показує, що рожені у вільному світі діти українських емігрантів можуть відвідувати Україну, виходити в безпосередні контакти з місцевими людьми і цілком та неухкожними повертатися назад до своїх країн. Свій же контакт приносять і свої думки, головкою допомагають тримати руку на живничков актуальних справ. Роджені у вільному світі українці мають також куди більші можливості впливати на наше довідки, бо мають достатнє знання місцевих мов і ширші особисті контакти в країнах нашого поселення.

Фонд Будови Колегії Св. Василія в Стемфорді

Ч. 466/63

UKRAINIAN CATHOLIC DIOCESE OF STAMFORD

Byzantine Rite

CHANCERY OFFICE

161 Glenbrook Road

Stamford, Connecticut

ВОЗЛЮБЛЕНІ В ХРИСТІ!

Будова Семінарського Коледжу Св. Василія в Стемфорді добігає кінця. Кляси і кімнати семінаристів на викінченні; остає тільки робота над каплицею, яка за кілька місяців буде готова до вжитку.

Як Вам відомо, фонди, які виплинули досі від парохій, покривали тільки кошти самої будови. Ці кошти виносили \$1,450,000, з чого вже виплачено з дієцезальних фондів \$900,000. На цьому місці бажаю висловити свою глибоку вдячність всім вірним нашої Єпархії, як і всім поза Єпархією, які наклали великі і менші пожертви на цю благородну ціль. Тепер справа умеблювання кляс, кімнат а головню каплиці спонукає мене знова звернутися до вас з сердечною проською.

Під час моїх поїздок по Єпархії багато вірних питалися мене, чи могли б закупити щось для нового Коледжу як пам'ятник. Це мене вельми втішило і з повним довірям в жертвенність наших вірних, що бажали б закупити пам'ятник своїм батькам в Семінарі, приступаємо в цей другий етап нашої кампанії, тобто умеблювання Семінара.

Чи треба мені на цьому місці доказувати потребу нашого Семінара? Свята Апостольська Столиця установила Українські Католицькі Єпархії в Америці, Канаді, та й по інших краях нашого переселення, виявляючи віру в нашу життєздатність, в нашу релігійну і національну зрілість. Ми мусимо оправдати надії, які Христові Намісники поклали на нас. Це доконаємо, коли збудуємо і наповнимо свої семінарі юнаками, яких Господь кличе до Своєї Служби. Тут виховуються наші будучі священики, які служитимуть всім нашим парохіям. Звідси і покличе Господь священиків-місіонерів для відбудови Християнства на Україні. Що ж більше шляхотного може чоловік зробити для Божої справи? Любов до Бога, до Святої Церкви, до свого народу і до свого обряду кличе нас. Всевишній дає покликання; Він свої завіти сповняє. Слід і нам виконати обов'язок збудувати Семінарі, де Богом покликані юнаки могли б пізнати Волю Божу та приготувитися до великої місії над спасенням людських душ.

Я вірю в зрілість Українського народу. Вірю, що вірні вдячно використають нагоду оздобити свої Семінарі самопожертвою жертвенністю.

Молю Христа Господа, щоб щедро благословив всіх Вас за Ваші труди і жертви для Його будучих Священиків.

Щиро відданий в Христі,

† ЙОСИФ, Єпископ Стемфордський

СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ МРІЯ СТАЄ ДІЙСНІСТЮ

„ВАЖНІ РЕЧІ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ“

Чи може бути кращий спосіб, щоб Вас грядучі покоління згадували, як те, що Ви причинилися до оборони правди, краси і свободи та розвою української церковної культури, причинилися до розвитку великих традицій української Церкви в обличчя жорстокого нищення їх ворогами?

Фонд Розбудови при Українській Католицькій Єпархії в Стемфорді через спеціальну програму дає змогу поодиноким особам, родинам, підприємствам, та братським організаціям заповнити собі якраз таку добру пам'ять. Дорогі вам особи (живі чи усопші) або особливі ваші намірени будуть згадувані в Літургіях, молитвах та жертвах тих, які будуть виховуватися в новій Колегії.

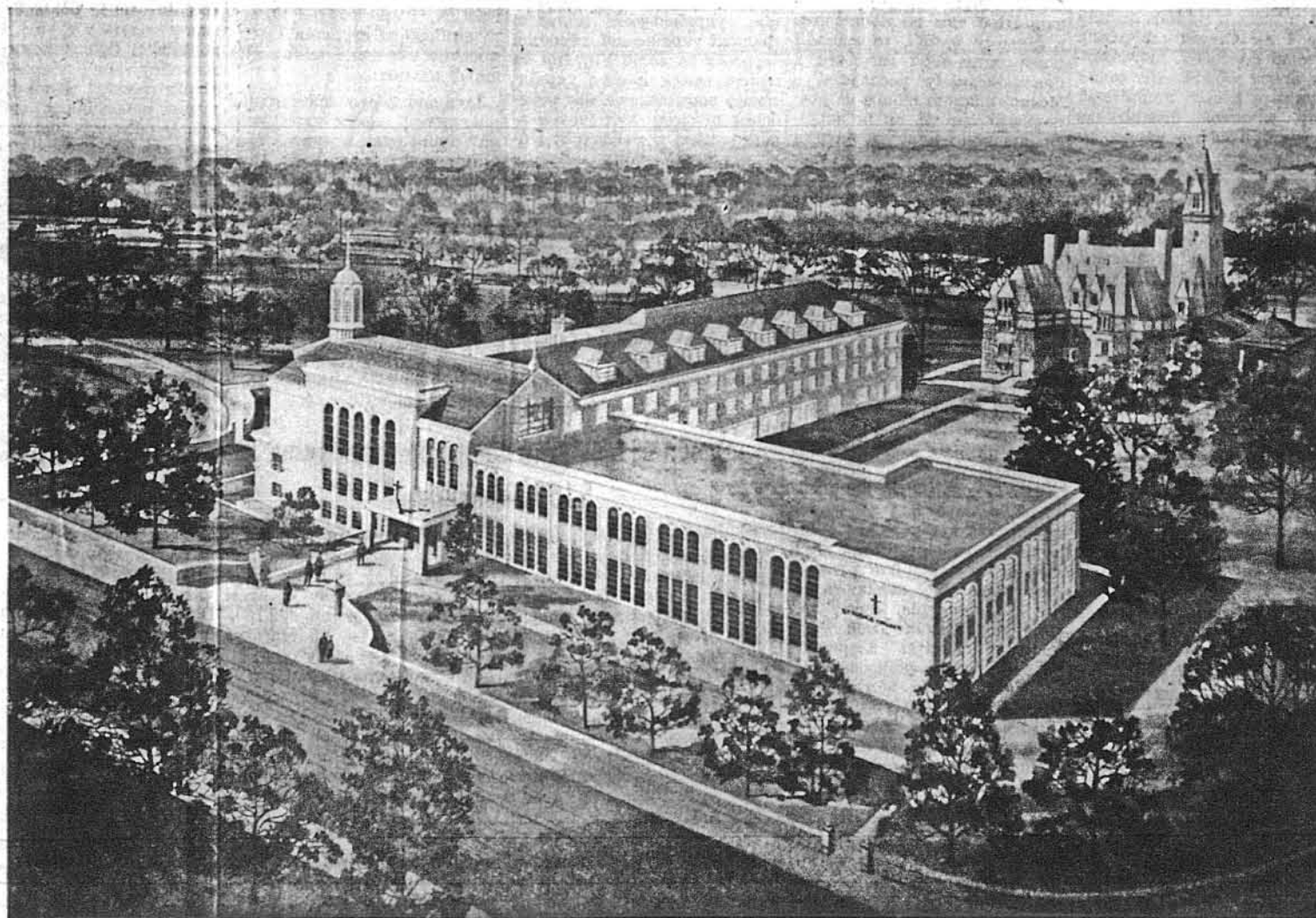
Гарна пропам'ятна таблиця з поданими іменами осіб чи організацій, у яких честь зложено пожертву та з іменем жертводавця будуть уміщені у відповідних місцях.

ВАША ПОЖЕРТВА...

ПАМ'ЯТНИК ...ЯКИЙ БУДЕ ТРИВАТИ!

Наш новий величавий будинок Колегії стане тривалим пам'ятником духа жертви і щедрих, які миряни Української Єпархії в Стемфорді виявили через пожертви в своїх парохіях. Колегія, це мрія, здійснена спільними зусиллями. Сьогодні Колегія дає вам нагоду користати із особлисої духової вартости для вас і для безлічі душ, які будуть безпосередньо чи посередньо користати з цього заклик.

Хоча удержання Семінарії, розвиток парохій та всі інші потреби, які наша Єпархія мусить мати на увазі тепер і на майбутнє, мусять бути полагоджені, то всетаки нашим найважливішим завданням тепер є викінчення та вивінування нашої Колегії. Це зараз найбільш пекуча наша потреба. Ми мусимо подбати про всі потрібні речі для помешкань питомців, викладових залів, а головню для молитовниці, осередку духового життя Семінарії. Доки не задоволимо ті всі вимоги, годі сподіватися належних успіхів із нашої праці.

ДУХОВНІ КОРИСТІ

ДЛЯ НАШИХ ДОБРОДІВ

СВЯЩЕНИКИ ТА ПИТОМЦІ КОЛЕГІЇ СЕМІНАРІЇ СВ. ВАСИЛІЯ БУДУТЬ БЕЗПЕРЕРІВНО НАГОРОДЖУВАТИ СВОЇХ ДОБРОДІВ МОЛИТВАМИ ТА ДОБРИМИ ДІЛАМИ, А САМЕ:

КОЖНОГО РАНКУ — Вони будуть пам'ятати наше намірени на Службі Божій та в св. Причастії.

КОЖНОГО ВЕЧОРА — Вони будуть відмовляти молитви за усопших добродіїв.

КОЖНОГО МІСЯЦЯ — Вони пожертвують Службу Божу і приймуть св. Причастіє за всіх добродіїв, живих та усопших.

КОЖНОГО ТРАВНЯ — Вони жертвуватимуть у вашому наміренні свій щоденний Молебен в честь Пречистої Діви.

ПІД ЧАС РОКУ — Вони будуть відмовляти Веранцію за ваші намірени.

ПОЖЕРТВИ ПОСИЛАТИ

St. Basil's College Fund

161 GLENBROOK ROAD
STAMFORD, CONNECTICUT
06902

3 українського життя в Бразилії

Перші кроки в Паранському університеті

При Паранському університеті в Куритибі існують доданки курсу вивчення різних мов. Викладачі їх дістають від держави платню університетських професорів, отже забезпечені є не зле. Такі курси утворюються на бажання студентів та тих професорів, які їм собі хочуть навчати чужих мов. Вже є курси: англійський, французький, німецький, російський, тепер створюється польський. Останніми днями, головним завданням наповнення старим студентом фізико-математичного факультету Олександр Оверченко, перед університетською радою піднісена справа створення курсу у райського. Труднощі з боку керівництва університету не зустрілися ніяких, коли курс матиме належне число слухачів та відповідного лектора.

В Паранському університеті навчається 20 студентів українського походження. Якщо всі вони згодяться вивчати українську мову, то вже цієї кількості досить, щоб відкрити курс. Можуть бути також і „вільні слухачі“, тобто не пов'язані з університетом. Таких у Куритибі теж можна знайти. На щастя, відомо, в основному полагати і справу з кваліфікацією лекторів української мови. В Бразилії бракує високоосвічених української інтелігенції, а можливість до її допомоги. Своєю згодою провадити український курс при Паранському університеті дала відома наша письменниця пані Ольга Мак, поетеса мешканка Куритиби. Пані Ольга Мак свого часу закінчила в Україні педагогічний інститут і кілька років викладала мову в середніх навчальних закладах. Здається, що поробили перші кроки в Паранському університеті щодо відкриття українського курсу, уявляються успіхом.

Жагібні відзначення в Сан-Павлі

В місті Сан-Павлі українська колонія влаштувала жагібні відзначення як 30-річчя штучного голоду в Україні. До величезного „золотого сальону“ колежко Сан-Бенто зійшлося повно людей і не тільки представників української колонії, але й також багато бразильців. З промовами виступали заступники голови партії УДН в Сан-Павлі д-р Роберто Коста де Абрей Собре і радні міста пані Дуле Салес Кунья Брага. Обидва промовці довели докладно і правдиво розповідь, для чого і як Сталін створював штучний голод, застосовуючи проти українських селян нечувані в світі поліційний терор, а також організував штучний голод, наслідком якого загинуло до 7 мільйонів українських хліборобів.

Іх промови справили на присутніх помітне враження, відчувалося, що всі вони перейняли трагедію українського народу, що стільки інтересів і досі терпить під жорстокою та розгубленою владою московських окупантів. У Бразилії, зокрема в Сан-Павлі, є доволі таких осіб, що бажано і тут запровадити режим голоду до московських, з усіма отими колгоспами й радгоспами. Ті бразильці, які побували на згаданих українських відзначеннях, достатньо зрозуміли, який то жах несе з собою світові Москва та її заворушений комунізм.

Дуже вдало й успішно виступила художня частина, в якій взяли участь колекції артистів Київської опери Мар'яна Садоська, співак Львівської опери Олександр Денищук, солісти п. Саген Певський, Анастасія Петренко та аккомпаньорка на піано пані Аліса Денищук. Добре прозвучав і чоловічий хор української церкви з Віла-Вела.

Українські кандидати В центрі так званого „українського моря“ в Парані, в місті Мале, кандидатом на „префекта“ (голову управи) виставлено п. Юліана Вілика, що походить з української родини. Тут уже так заведено, що кандидат у „префекта“ мусить дати „цікаві“ й „спокусливі“ обіцянки своїм майбутнім виборцям.

Готуючись до виборів, п. Ю. Вілик відбув короткий наряд з українськими громадськими діячами Парані. Він сказав, що його попередники вже переобирали для мешканців Мале все, що тільки можна собі уявити. Правда, з усього того мало що викона-

ли, бо часто обіцянки, за бразильським звичаєм були неможливі до здійснення. Виборці тепер до всіх обіцянок ставляться байдуже, а останні роки в усьому житті та неспіввідношенні політики взагалі принесли їм самі розчарування. Вони набралися доволі небезпідставного переконання, що кого не обериш, чи то на „префекта“, чи депутата, від якого справді не полішають, виграс лише сам обраний.

Новий кандидат на „префекта“ має шире бажання, щоб промовити до серця людей, щоб те їх справді зацікавило і щоб була змога об'єднати. По довгих власних роздумах та після розмов з різними особами, він вирішив до своїх українських виборців сказати про українські справи. Тому, наприклад, він водночас старанно виступав те, що найбільше могло б принести до душі його виборців. І тоді зародилася в п. Юліана Вілика ідея сказати своїм виборцям про потребу й забезпечення українського шкільництва для дітей, про створення українських ансамблів співу та танцю, про покращення діяльності місцевих організацій, а там і про культурне провадження господарств українських колоністів, щоб вони стали наочним взірцем усім іншим. Отак вийшло в нього справді прос до і потреби для української справи. Нещодавно п. Ю. Вілик успішно в наступних виборах.

Мовчазні повороти

До Бразилії повернувся з СССР п'ять родин, серед них одна українська. До речі, цієї родини, що мешкала в глухій колонії, зять муляв. Він то найбільше був захоплений пропагандою червоної Москви і не тільки сам поїхав на „родіню“, якої ніколи й не бачив, а бідня на те всіх своїх рідних.

Всі повороти стрималися давати будь-які заяви бразильським журналістам, всі вони, як один, ніби вода в рот набрали. Не більше повело і яворові цих рідних, коли він вийшов до української родини. Запитання його слухачів, але нічого не відповідало, аж поки старий батько, єдиний з усіх, що народився в Україні, а не в Бразилії зв'язався промовити:

— Нічого не скажемо і все. Не можемо! — 3 серцем підкреслює він.

Бразильські журналісти таку вперту мовчанку пояснюють тим, що всі, які колись вийшли з Бразилії до СССР, хочуть повернутися назад. Щоб тим не пошкодити в їхньому намірі, теперішні повороти між загалом в бразильському посольстві в Москві поки що нічого не розповідають про те, як їм жили, що вони чули та бачили під Совєтами. Можливо й так. В усьому разі навіть такі мовчазні повороти змусять замислитися багато над тим, як розбігаються між собою совєтська пропаганда й дійсність.

У далекому Ронкадорі

Далеко закинута колонія вважається Ронкадор. Оточують її ліси і діки пасовища („наміри“). Однак, коли подивитися на неї „під українським оглядом“, то здається, це одна з кращих місцевостей.

Ще від 1952-го року загальною початковою школою провадять тут українські Сестри Службиці. Сотні дітей перейшли через їхні руки, в поточному році навчатимуться 300 школярів, серед них 100 українських дітей. Частиною Сестри влаштували курси української мови, намагаючись охопити ними всіх дітей нашої колонії, щоб вони знали мову своїх батьків не тільки в слові, а і в писемі та читанні. Поточного року заохоченням Сестер Службиць та під їхнім керівництвом такий курс проведено успішно. Влаштували його під час шкільних канікул. Виявляється, що діти, які вчилися української мови, як також вчили дітей співати українських народних пісень. Закінчили його 35 школярів.

Сестри Службиць провадять навчання і з дорослими. Раз на тиждень вчать вони місцевих парохів української католицької церкви катехизму та українського письма і читання. Доволі часто відбуваються тут і українські концерти, ведені місцевими силами. Велику освідому працю перед населенням розгортає парох церкви св. о. Флор Водоніс. Не дивно, що в Ронкадорі в хатах наших ко-

Загальні Збори Відділу ОБВУА у Філадельфії

Українське воїнство, українська зброя — заохочували новітню визвольну боротьбу українського народу в першій світовій війні. Не було більш любові до волі нашого народу, не було більш патріотичності, як йти добровільно в ряди української армії, творити її, покласти справу свободи понад власні інтереси, понести власні загибелі, смерть в очі і зброєю в руках боротися за Волю України. Це зробили Українські Січові Стрілки, УГА та армія УНР. Причому, що наша армія не могла встояти проти ворога, було, що лиш мала частина українського народу ахопилася за зброю.

Це саме повторилося і в другій світовій війні. Мільйони українців, які по першій світовій війні відбули активну військову службу в московській червоній армії, польській, чеській і румунській арміях не були підготовані до того, щоб в другій війні об'єднатися і створити українську армію. Наприклад, другої війни ми не розуміли як УПА, ані Галицької Дивізії. Ця трагедія гротує нам і вперше! Українське воїнство сьогодні вже в одній московській армії, під командою червоної Москви теж є підготоване, щоб у слушний час обернути зброю проти ворога і проголосити Самостійну Українську Державу, а воля України залежить головним від української збройної сили!

Ми заведусмо найкращі в історії можливості поставити українську визвольну справу так, щоб з нею дійсно числявся світ і допоміг нам матеріально і матеріально. Ряди наших воїнів української армії, які опинилися на чужині, „стара війна“ — все рідшають. Відходять на вічний спочинок рядові української армії, підстаршини, старшини і наші генерали.

Такі і подібні думки насувалися у зв'язку з черговими Загальними Зборами одного з найбільших Відділів 6. воєні в Америці (ОБВУА) у Філадельфії, які відбулися 15 вересня ц. р. у Філадельфії в член Головна Управа ОБВУА, члени якої на чолі з головою Головної Управи належать до місцевого Відділу. Цей Відділ об'єднує не тільки „стару війну“, але теж Карпатських Січовиків, 6. воєні І. Укр. Дивізії та УПА. Загальними зборами вміло провадив дир. Іван Поритко.

На Загальних Зборах Відділу ОБВУА з рішучістю порушено справу поширення між українською молоддю традиції української збройної боротьби за волю України та приготування нового українського воїнства, яке має перебрати команду над українською армією в майбутній війні за волю України.

На голову Відділу знову обраний проф. Микола Алексич, „старий воїн“, але його активність молоді і творча. Він теж є головою Учтельської Громади у Філадельфії, яка веде школи українознавства, отож має в руках те найголовніше. Секретар Відділу ОБВУА — проф. Мацьків заслужено дістав по-

Микола Вайда, 6. командант Карпат. Січі.

Особисті прибутки у вересні становили \$466 бильонів

Вашингтон. — Департамент Торгівлі повідомляє, що особисті прибутки в місяці вересня цього року збільшилися на 1,300,000,000 дол. в порівнянні зі серпнем ц. р. і становили 466,000,000 дол. в річному відношенні, на 21,000,000,000 бильше, як у вересні 1962-го року. На це збільшення особистих прибутків американців у вересні ц. р. склалося збільшення заробітків плавною роллю і закон про те, що

домістів майже виключно пакує українська мова та багато з них є грамотними, цікавляться рідною книжкою і пресою.

„Тебе нарекли хресним батьком“

Цими днями від рідних з України прийшов до Бразилії цікавий лист. Попри все інше, в ньому повідомлялося, що... твій небаж уже став татом. Хлопчину назвали Петром, а хресним батьком назвали тебе. Хресну маму підшукав йому сам тато, у нас, Печено, знайдеш. Спитай у свого священника, чи можна

бути хресним батьком дитини? Скажи йому, що ближче до себе не можемо знайти”. Далі в листі є ще таке речення: „Помер Тихий. Піднімаючи невідомі до церкви і попроси вашого священника поможити за спокій його душі. Сам Тихий перед смертю просив мене про це написати до тебе”.

Одним словом, „свобода релігії“ під московським караваном аж вилазить назовні, та незважаючи на всілякі утиски і пропаганду, український народ продовжує бути непохитно вірним своїй Церкві.

Мих. Килимний

На один більше ново-блакитний прапор

Вийтиме в нашому Шиваго

Відома в Шиваго, що відділ наших дорогих колишніх військовиків проявився за каденції новообраного проводу під головуванням поручника д-ра Петра Хрещовського знаки життя.

Д-р П. Хрещовський, після вибору на голову товариства, подякував за довіру і обіцяв віддати оживити. І це обіцянку виконав. Провід під його головуванням улаштував вприспільні зустрічі та товариські вечори.

24-го лютого мав доповідь сотник д-р Ріпенський на тему: „Медицина санітарна служба в рядах УПА“. 24-го березня виступив доповідь поручник проф. Рихтський під наголовком „Якщо завтра світова війна”.

Обидва реферати були добре опрацьовані та вичерпані, за що зала обдарувала прелегентів довгими оплесками. По рефератах під час вечора приймали лані з жіночої секції нашого відділу під головуванням пані генералової Омеліанович-Павленко присутніх смачними перекусками та чаєм.

20-го квітня відбулася забава з танцями при звуках музики професора Чижика.

Постіле підготували поручника д-ра Хрещовського, це те, що постаріє виготовити прапор для відділу, чого бувши виділі не міг здійснити.

Стенан Курнос

Високе відзначення українки

Жіноча Допоміжна Організація при Об'єднанні Католицьких Ветеранів Америки на своїй річній конвенції в Мамі, Флорида, 22 серпня 1963 року вибрала Марію Смарш — українку, членку парафії Непорочного Зачаття у Гемтремку, Мінн., Католицькою Жінкою Року. Це вперше в історії наших поселенців у ЗДА, українка дістала таке високе відзначення.

Пані Смарш багато років очолювала Клуб Матерей при Українській Католицькій Парафії Школи Лілі Праславської Молоді. Та чим тільки там. А в підготовці і проведенні Святих, що має відбутися 3-го листопада ц. р., коли то буде посвячення відомої парафії, та на свіжо помянутої церкви, і до якої він особливо підготувався, щоб воно випало якнайкраще. Його потрібно було кожної неділі, кожного свята, кожного дня, кожного години і на кожному кроці, бо в ньому вся Святословесна православна громада бачила в дійсного Христоса пастира. А як же його любили наші дітичкі.

Члени молодечих організацій, Рідної Школи. Його любили і старі і нові емігранти, бо він міг знайти з всіма спільну мову та об'єднати їх в одну суцільну родину і за це йому належить найбільша заслуга. Він болів душею за свій непоміщений український народ, за свою рідну батьківщину Україну, яка стоїть в ярі московського большевизму наїзника. Досить прочитати його Молитву, яку він виступав в Палаті Репрезентів з нагоди 45-річчя Української Незалежності в цьому році у Вашингтоні, щоб впасти в патрістизм о. Володимира Букати.

Він не був членом якогось угруповання як партії. Але був прихильником Державного Центру Української Республіки, прихильником наших традицій.

Будучи високо освіченою, інтелігентною людиною, і добре знаючи про Україну і її змагання в боротьбі за своє визволення, любив слухати промов і рефератів старших

належ до української православної церкви. — дрижачим голосом заявив промову, „однак праця о. Боднара в Кентоні, його батьківський піхід й опіка для всіх християн, зобов'язав його любові і неможливу пошану своїх нас. Дай Боже, щоб розпочата акція св. п. Пили Івана ХХІІІ довела до об'єднання всіх нас під одним покровом”.

Головну промову виступив інж. Макар Калістий, довголітній друг і співробітник ювілянта в численних господарських, кооперативних установах в краю, підкреслюючи роллю о. Боднара, як суспільно-громадського діяча, який ніколи не жалів труду для поліпшення стану українського народу й завжди домагався прав для покращення.

При кінці в прекрасно виголошеному слові, Громада віддалася про родинне життя о. Ювілянта. Його сина д-р Володимир Боднар описав шлях батька й матері й підкреслював, що для о. Боднара служіння Богові, родині й народowi було і є найвищим законом його життя. Тільки силою вряну його з рідного краю, під час большевизмської окупації. О. Ювілянт ним же хотів залишити рідний край і народ. Очевидно професор полюбив Всевітньому за всі ласки, зложив сердечну подяку всім тим, що зложили з величчя його Золотий Ювілей численніми привітаннями між якими були і слова розради з рідного краю та навіть з далекого Сибіру.

Грімким „Многая Літа“ закінчено це небудене Свято. Михайло Пан

Марія Смарш

Пані Смарш добре відома як невідомі працівниця на суспільній нині і свідома українка. Вона і її чоловік Степан дістали Пальське Благословення від покійного Папи Івана ХХІІІ за їх віддану працю для добра церкви. 22-го вересня 1963 відбулося у її пошану прийняття у шкільній аудиторії при великій участі теж і чужинців. Пані Смарш одержала багато привітань від визначних осіб з різних частин Америки. Подія відзначення пані Смарш Католицькою Жінкою Року на ЗДА, була широко відмічена англомовною пресою.

Зенон Василькевич

Золотий Ювілей о. проф. Боднара

Українська Громада в Клівленді відзначала 25 серпня подвійний золотий Ювілей заслуженого українського священника, патріота і громадського діяча. У прийнятті взяли участь понад 200 осіб, між ними родина ювілянта о. Боднара, о. декан монс. Греско, о. монс. Адамик, багато священників — довголітні прихильники Ювілянта, представники різних українських установ та десятки гостей з Клівленду й дальших околиць. Між виділеніми привітаннями, що їх відчитав тостмайстер проф. М. Пал, були: від свідомого Отця Папи Івана ХХІІІ, що перед Його смертю привітав о. Боднара з золотим ювілеєм його подружжя і священства, Високопр. Митрополита - Мученика Йосипа Сліпого, пресою, Архипієпископа Івана Бучка, Високопресо. Митрополита Амброзія, Єпископа Шмондлока і т. д. Усі привітання зложили: о. декан Греско, о. д-р. Пелех, який змалював образ Ювілянта як вірневого душпастера, о. проф. Тимків Атанас як сеньйора, в надивачно теплих словах представив присутнім важну роллю, яку відіграв священник для народу; далі сцитували привітання від Союзу Українок, Українського Плату, Українських Ветеранів, УЗХ, СУСТА, СУМА, ОДВУ, Рідної Школи, Українських Лікарів, Осередку Праці НТШ й Асоціації Українських Професорів Америки, університетів.

Вірними оплесками присутні привітали вступ представника Укр. Громади в Кентоні п. Печено, де о. Боднар організував парохію. „Я

НА СВИЖУ МОГИЛУ

Неделя 18 серпня. Службу Богу в церкві св. Вознесіння в Ньюарку відправляв о. протоієрей Володимир Буката. Він виступив з глибоко-релігійною проповіддю, і попросив парафіан помолитися за хворих та немічних членів своєї Церковної громади.

Все це о. Володимир робив з особливою релігійною пошановою, з любов'ю до Всевишнього і до свого ближнього. Але тоді в його Службі Божій, в його проповіді і молитвах відчувалося ще щось інше. Можливо о. Володимир переконує в собі якийсь жаль, щось його турбувало. Ніхто нічого не знав, аж поки о. Володимир сказав присутнім, що він їде на відпустку. Тоді всім зрозуміло стало, що о. Володимир хоч і їде на два чи три тижні в відпустку, проте і на цей короткий речення йому таки не хотілося покинути своїх людей. Але відпустити треба, як і кожному після праці.

Чи міг хто подумати тоді, що його слова, його духовна постава могли передбачити щось інше, чого ніхто не міг сподіватися. Ніхто про це не думав, не міг. І ось як грим в асфальт неба пролетіла трагічна звістка. Вечернього о. Володимира постигла смерть. Атак серця в нічну добу 20-го серпня і улюбленці всієї громади о. Володимира не стало. Смерть наступила протягом кількох хвилин, і ніхто заходив не міг його спасти.

А який же він потрібний був саме тепер, в серпні і в перші і в Рідній Школі і в Організації ОДУМУ та Лілі Православної Молоді. Та чим тільки там. А в підготовці і проведенні Святих, що має відбутися 3-го листопада ц. р., коли то буде посвячення відомої парафії, та на свіжо помянутої церкви, і до якої він особливо підготувався, щоб воно випало якнайкраще. Його потрібно було кожної неділі, кожного свята, кожного дня, кожного години і на кожному кроці, бо в ньому вся Святословесна православна громада бачила в дійсного Христоса пастира. А як же його любили наші дітичкі.

Члени молодечих організацій, Рідної Школи. Його любили і старі і нові емігранти, бо він міг знайти з всіма спільну мову та об'єднати їх в одну суцільну родину і за це йому належить найбільша заслуга. Він болів душею за свій непоміщений український народ, за свою рідну батьківщину Україну, яка стоїть в ярі московського большевизму наїзника. Досить прочитати його Молитву, яку він виступав в Палаті Репрезентів з нагоди 45-річчя Української Незалежності в цьому році у Вашингтоні, щоб впасти в патрістизм о. Володимира Букати.

Він не був членом якогось угруповання як партії. Але був прихильником Державного Центру Української Республіки, прихильником наших традицій.

Будучи високо освіченою, інтелігентною людиною, і добре знаючи про Україну і її змагання в боротьбі за своє визволення, любив слухати промов і рефератів старших

належ до української православної церкви. — дрижачим голосом заявив промову, „однак праця о. Боднара в Кентоні, його батьківський піхід й опіка для всіх християн, зобов'язав його любові і неможливу пошану своїх нас. Дай Боже, щоб розпочата акція св. п. Пили Івана ХХІІІ довела до об'єднання всіх нас під одним покровом”.

Головну промову виступив інж. Макар Калістий, довголітній друг і співробітник ювілянта в численних господарських, кооперативних установах в краю, підкреслюючи роллю о. Боднара, як суспільно-громадського діяча, який ніколи не жалів труду для поліпшення стану українського народу й завжди домагався прав для покращення.

При кінці в прекрасно виголошеному слові, Громада віддалася про родинне життя о. Ювілянта. Його сина д-р Володимир Боднар описав шлях батька й матері й підкреслював, що для о. Боднара служіння Богові, родині й народowi було і є найвищим законом його життя. Тільки силою вряну його з рідного краю, під час большевизмської окупації. О. Ювілянт ним же хотів залишити рідний край і народ. Очевидно професор полюбив Всевітньому за всі ласки, зложив сердечну подяку всім тим, що зложили з величчя його Золотий Ювілей численніми привітаннями між якими були і слова розради з рідного краю та навіть з далекого Сибіру.

Грімким „Многая Літа“ закінчено це небудене Свято. Михайло Пан

людей, що брали безпосередню участь у визвольних змаганнях свого народу. Коли в травні Церква відзначала роковини смерті Головного Отамана Симона Петлюри, доповідь робив прем'єр міністра Української Народної Республіки проф. В. Мартос, він о. Володимир, сердечню подякував йому за його цінні сподвижничі. За його безпосередню участь відзначено національно історичні роковини 30-ліття голоду на Україні, С. Петлюри, Героїв Вазару, Крут і т. н. Він був справді. І не даром громада, молоді організації, Рідна Школа йому, як добром і любовию парохом, робили несподівані, вшановуючи його особу як в день уродин, в день ангела чи роковини його приходу до парафії. Всі його любили і він любив всіх.

Він був ще молодий, бо мав лише 52 роки. Від своїх релігійних батьків одержав добре виховання і хоча приїхав одиторію дитиною до Америки, поруч любові до своєї прибраної батьківщини Америки, любив шире свою Україну, був щирим жертводацем на народній цілі та зокрема на потреби Державного Центру УНР. Був справжнім українським патріотом, хоч тієї України не бачив ні раз.

Протягом трьох днів спочивання його тіла в Святословесній церкві в Ньюарку, Н. Дж., де він був настоятелем, церква була переповнена масами народу, що з усіх кінців багатьох степів приїжджали, щоб віддати йому пошану і відповісти йому в останню дорогу. Під час Парастасу чи Панахиди, церква не могла вмістити всіх прибулих, які сотками вистояли ще на хіднику, з тим, щоб при першій можливості в останню глянути в закриті очі того, хто своє життя присвятив Богові, Церкві і своєму нездоланому Українському народові.

В день 24-го серпня ц. р. в це була субота, 12 священників на чолі з Архипієпископом Мстиславом відправляли Свату Літургію. Під час Літургії Владика Мстислав виступив з промовою, в якій він висловив своє слово до покійного священнослужителя о. Володимира та оцінив достоїнство його провідний шлях і його заслуги для Української Православної Церкви.

Філія ОДУМУ-у з Юніон ОДУМУ-ом, авесь час несли стійку під час Служби Божої. По Літургії ще відбулася Панахида, а після того всі священники тіло о. протоієрея виступили на двір і вставили в похоронне авто, яке разом з десятима авто від'їхало до українського православної цвинтаря, де і поховано поблизу Церкви Пам'ятника студентам тло українського православного свяченика протоієрея Володимира Букати.

Українська Православна громада церкви Святого Вознесіння ще довго і довго буде згадувати свого доброго пастира, який так передчасно і зовсім несподівано в житті своїх літ відійшов із цього світу, залишивши по собі свою стареньку матір, свою любов дружині і свою улюблену Церковну громаду.

К. Степанов

Поради в справі українських подрун

Лист 63-го Відділу Союзу Українок Америки в Дітроїті до Екзекутиви СУА, поміщений в 6-ім числі „Нашого Життя“ за червень 1963, містився так: „Друга проблема — це відділені українські родини. Як допомогти тим одиноким, що є відділені від українських суцільних? ... Як можемо їм допомогти, щоб вони не розпалилися в чужому морі?”

Нагадаю, що до винагородження причиняються мішаним подружжям. Тисячі молодих українців в Україні, розсіяних далеко від наших великих скупчень, одружуються щороку з чужинцями чи чужинками, і через те пропадуть для нашого народу і нашої церкви.

Екзекутива і всі відділи Союзу Українок Америки, а також всі інші українські жіночі організації зі Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) на чолі, повинні негайно зорганізувати в себе і весті фактично, що зложили з величчя його Золотий Ювілей численніми привітаннями між якими були і слова розради з рідного краю та навіть з далекого Сибіру.

Грімким „Многая Літа“ закінчено це небудене Свято. Михайло Пан

**ВІСТІ НАУКОВОГО
ТОВАРИСТА
ІМ. ШЕВЧЕНКА
В ЗАР.**

**І негайно забезпечитись
ІДЕНТИФИКАЦІОННОЮ ГРАМОТОЮ
Українського Народного Союзу!**

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE
МУЖЧИНА.
ПРАЦЯ В КУХНІ
Миття посуду, 11 р. до 3 п. пол.
Постійна праця в клубі-ланчоне-
ти, харчі й уніформи, добрі
користі, мусить говорити і ро-
зуміти по англ. мові. Особисто
або телефонічно:
Miss SCHULTEN — WH 4-7500
AMERICAN SUGAR CO.
120 Wall St. (on South St.)
New York City
An Equal Opportunity Employer

ПРАЦЯ
MALE & FEMALE
МУЖЧИНИ І ЖІНКИ
До чистячої б. на "part time".
Мусить бути горючими.
Може бути:
15 MOORE STREET
Кімната 307
Б. С. Ferry New York City

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
МУЖЧИНИ І ЖІНКИ
Різноманітні роботи, всі умови
користі, вкл. платні свята, "blue
cross", пенсія, вакації, хворобо-
ве. Постійна праця з овертайм.
Alpha Industrial Service
1600 W. ELIZABETH AVE.
Linden, N.J. Tel.: WA 5-2200

BUSINESS OPPORTUNITY
EAST NEW YORK
Велика крамниця 2800 Sq. Feet.
+ підвал, крок до автобуса +
свіж. зупинки, блискучий бізнес,
інституційні, успішні кафе-терії
на 35 р. відпра. на ресторан або
харчовий пункт. Поміркована
ціна, вишукана. Tel.: BU 4-4628
till 12:30 A.M. (or after 5 P.M.)

ЛАНЧОНЕТА ICE CREAM
PARLOR
Повне плаштування, велика мі-
сткість, Park Slope, Brooklyn.
Довготерміновий біз. мусить
продавати, доскоп. купити. Ціна на
скорий продаж.
Broker — ST 8-6364

ЛАНЧОНЕТА
НА ПРОДАЖ
Помір. ціна, чудова нагода для
відповідних. GE 5 t. air condi-
tioner, з дуже вел. габ. фрізе-
ром. Доск. положення. Дуже ве-
личай рух, на розі elevator ста-
носк. для подорожжя. Ціна на
скорий продаж. Тел. власника
KA 6-9744

ДЕЛКАТЕСЕН
На продаж. Надзв. нагода. д.
постат. бізнес, понад 25 років.
Продається тільки через недо-
статок грошей. 1200. 8 днів в тижд. На
скорий продаж з втратами. Треба
оглянути. Телефон власника
IL 8-7567 щільний д.
в неділю NR 2-5203

Купуйте в підприємстві,
що осягаються
в "Свободі"

REAL ESTATE
2 — ОДНОРОД. ДОМИ
мур., "stucco", 1-5 км. і 1-3 1/2
кімн. дим. \$22,900.
2 род. мур., 4 1/2 км. — \$23,900
5 род. мур. — \$36,500
4 род. мур. — \$38,500
TED RODIS
ASTORIA 4-4804
2926 HOYT AVENUE
ASTORIA, L. I.

BROOKLYN, Malta Street 171
1 род. відокремлений, вик. під-
вал, 2 гаражі, спіжарня, блиск.
комунікації, склепін, церк.
Доск. купити, оглянути, ці-
на \$12,990 на скорий продаж.
Тел. власника NI 9-7691

BROOKLYN, New York
Halsey St. Доск. купити, на ско-
ру продаж, ціна \$21,990. 2 ро-
динний мурований, два поверхи
+ підвал, 11 кімнат всі порож-
ні, ідеал. для мам і доньок.
Модерніз. паркет, олів. оґри-
вання, блиск. комунікації, скле-
пін, шкіль. Малі завдаток —
\$3,500. Тел. власника PR 3-4022

BROOKLYN, Park Slope
2 род. дим. блиск. парк, 12 кім-
нат, 2 мод. лавички, д. мод.
герб. блиск. комунікації, склепін,
шкіль. і домі в працею. Все
включене, готове для впровад-
ження. Ідеал. для мам і до-
ні + дохід з 3-го апартаменту.
Ціна \$22,500 на скорий продаж.
Тел. власника UL 7-9356 після
6 год. GL 1-2640 — DI 5-8881

ASTORIA
ДВА — 6 род. мур., мармурові
сходи, блиск. нове оліане
огрівання, укр. димачка, до-
хід — \$8,500. Ціна — \$59,000.
3 род. мур., олів. савей, 5, 6,
6 1/2 з підвалі, блиск. город.
\$37,500.

MARATHON REALTY Co.
11-87, 32nd St. (near Broadway)
ASTORIA, L. I. YE 2-3550
Питати мгр. Остап ФІРЧУК

THEATER — MOVIES
ТРЕТІЙ ТИЖДЕНЬ
Випуск Артіно!
Зворушливі і незабутні мистец-
тва картини безсмертного роману
ЛЮБА ТОЛСТОГО
відбилися у фільмі Швейцера:
ВОСКРЕСЕННЯ
— арт. мистецтва театру С. Матве-
єва в ролі князя Неколюдова. Т.
ємнина відтворила один з най-
кращих і найяскравіших живо-
писних персонажів Толстого —
Катюшу Маслову.

CAMEO THEA.
8th AVE., near 44th Street
JU 6-8534

ХРОНІКА УВАН У ЗДА
Під час літньої перерви і
липи й серпня 1963 року про-
довжувалася праця над томом
X "Аналіз УВАН у ЗДА".
Цей том міститиме індекс усіх
матеріалів, що були надруко-
вані в попередніх томах
"Аналіз".
Влітку відбувся ремонт при-
міщення Академії, зокрема
Конференційних залів.

Конференції заплановані на
1963-64 академічний рік.
Готується ряд урочистих
наукових конференцій, зокре-
ма дві конференції, присвяче-
ні Лесі Українці, і конферен-
ція для відзначення 150-річчя
народження Шевченка. На
весні 1964 року відбудеться
серйозна конференція історич-
них і дослідників соціальних
наук. Систематично відбува-
тимуться конференції секцій
та комісій.

Учасники УВАН у ЗДА
у Міжнародному Зоологічному
Конгресі
19-27 серпня 1963 р. у Ва-
шингтоні відбувся Міжнарод-
ний Зоологічний з'їзд, на яко-
му було понад дві тисячі учас-
ників. На з'їзді виступав з
науковою доповіддю проф. С.
Крашеницький, дійсний член
Академії. Також були допо-
віді проф. М. Овчиннікова (дій-
сний член Академії) і проф.
Українці.

Музей-Архів УВАН у ЗДА
Протягом серпня надійшло
47 книжок, 218 періодичних
видавань, 52 ілюстрованих ма-
теріалів, різних 177, всього
194 одиниці. Ціни надходжень
були від В. Воробйовського,
А. Дідковського, Д. О. Із-
яковського, І. Калиновича, А. Ки-
вельського, Ф. Мозеля, М.
Тонеділа, В. Симанцева, В.
Трембіцького, М. Шляхтичен-
ка (35 одиниць), в-ва "Нові
Ліси", Радіо-Свобода.

Музей одержав від Оксани
Соловей 6 прекрасних знім-
ків "Тоді Осмак під час
його перебування в Міннеапо-
лісі та 3 знімки Оксани Ля-
туринської.

Серпень — місяць відпус-
ток. За каталогізовано 72
книжки, 3 а інвентаризовано
193 одиниці мистецьких ек-
спонатів.

Грошові надходження до
Академії в липні й серпні
1963 року
Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

Пожертви по \$25: Т. Со-
сочовий, Вашингтон, Д. К. та І.
Стеців, Нью-Джерсі. За під-
писним листом ч. 45 через
Николаєва Чепного. Кля-
ленд. — \$25. По \$20: Михай-
ло Несін (Нью-Йорк), П. Са-
невич (Нью-Йорк), О. Архі-

Від Дмитра Бенка, Лос-Ан-
желес, в додаток до раніше
пожертвованих для сплати
боргу за будинок \$500, ще
надійшло \$100.

За заповітом ст. наукового
співробітника Академії, Анд-
рія Дерев'янка, надійшла по-
жертва через його доньку
Альбіну Чаповську і її чоло-
віка Мирослава Чаповського
— \$300.

Від Віри Мілянської (Нью-
Гейвен, кон.) — \$50, як
перший дар у багаторічній
науці й культурі в Амери-
ці.

COPIES COMPANY
REPRODUCTION SERVICE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
У ШКОЛЬНІ ПРИЛАДІ
ШКОЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ
видаються "Школьною Радою"
в АРЦІ

ВИСЛІКОВЕ БЮРО
Roman Parcel Service
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430
— вислїля —
ПАЧКИ з одягом і харчови-
ми, холодоїлля, машини до
швей, мотоцикли, ровери,
машини до прання.

РОЗШУКИ
Садоків Андрюх, Васильєва, із
села Бергоміт, Вуковина, пошу-
кує мужа Івана Андрюха Ам-
брозієвського. Пісати на слідуючу
адресу:
Васильєвський
2622 W. DIVISION STREET
Chicago 22, Ill.

ДО ВИНАЙМУ
ДО ВИНАЙМУ
5-КІМН. МЕНШАННЯ
Центральне огрівання, гаряча
вода, лавичка. На Greenpoint в
Брукліні, близько комунікації.
\$71.00. Ключі вч. від год. 7.
Tel.: EV 3-8634

ЗАВЕЗПЕЧЕННЯ коштує так
мало! Врак забезпечення ко-
штує так багато! Забезпечтеся
в Українській Народній Союзі!

ЗЕЛІ, ЯКІ БУЛИ УЖИВА-
НИ ВІД ТИСЯЧ РОКІВ І
ПРИНОСИЛИ ПОЛЕГШО
ПРИ БАГАТОМ
НЕДОМАГАННІ
ПОРУЧАМО ТАКІ:
На респіратор — Elde Root
100 пігулок — \$4.00;
На боді микрос — 1 мікросу-
льок — \$4.00;
На високо тисненні кроки —
H.B.T. — 100 піг. — \$4.00;
На нервах — зелений пігулок
No. 91 — 100 піг. — \$4.00;
Прийм. "здійснює" — Hot
Flashes Corp Seal Com-
pound пігулок, 100 — \$4.50;
Прийм. запалення жовтого від-
мочка — GBT пігулок —
100 — \$4.00;
Прийм. болі, запалення Uscer-
le — експериментальні ек-
стракт зелі — 1 1/2-місячне
лічення — \$6.50.

KIENL PHARMACY, Inc.
заснована 1881.
Chemists and Druggists
109 3rd Avenue
posid 13-00 і 14-00 вул.<